

200702387/1.

Datum uitspraak: 27 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/21895 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 9 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 april 2006 heeft het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COA) een aanvraag van appellant om verlening van verstrekkingen op de voet van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 maart 2007, verzonden op 13 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 19 april 2007 heeft het COA een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Lid van de enkelvoudige kamer

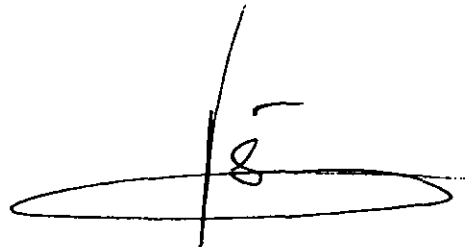
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

32-487.

Verzonden: **27 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Rietbergen en Partners
Advocaten en Procureurs
Goudsesingel 84
3011 KD ROTTERDAM

Centraal Bureau

Tevens per fax: 010 - 413 17 37

datum 24 april 2006
ons kenmerk BJZ/MK/06u.001542
onderwerp Verzoek om opvang van de heer
M. Kouskoussouzi
nummers 070 - 372 73 16
070 - 372 72 72
fax
bijlage(n)
uw brief 12 april 2006

INDnr. 9812.12.8008

Sir Winston Churchilllaan 36
2285 SJ Rijswijk
postbus 3002
2280 ME Rijswijk
telefoon 070 372 70 00

Geachte heer Plaisier,

Bij brief van 12 april 2006 hebt u, namens uw cliënt, de heer
verzocht om opvang. Thans bericht ik u als volgt.

Besluit

Het verzoek om opvang van uw cliënt wordt afgewezen.

Motivering van de beschikking

In uw brief van 12 april 2006 geeft u aan dat uw cliënt reeds geruime tijd is
uitgeprocedeerd in zijn asielprocedure. Uw cliënt is dus geen asielzoeker in de zin
van de Rva 2005. Dit betekent dat het COA de verstrekkingen van uw cliënt niet kan
en mag continueren. Het COA vangt immers alleen asielzoekers op.

Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef en onder d van de Regeling verstrekkingen
asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva), wordt onder een
asielzoeker verstaan:

*"een vreemdeling wiens vrijheid niet rechtens is ontnomen, door wie of ten behoeve
van wie een eerste asielaanvraag is ingediend en wiens aanvraag tot het verlenen
van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de
Vreemdelingenwet 2000 niet binnen de procedure op het Aanmeldcentrum is
afgewezen."*

Correspondentie uitsluitend
aan het postadres met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief

Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef en onder c van de Rva wordt onder asielaanvraag verstaan:

"een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000."

Niet is gebleken dat uw cliënt behoort tot één van de categorieën vreemdelingen zoals genoemd in artikel 3, tweede lid, Rva. Het COA kan uw cliënt derhalve niet toelaten tot de opvang. De Rva is immers de ministeriële regeling waarin de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het COA dwingend voorschrijft op welke wijze het de aan hem opgedragen opvangtaak moet uitvoeren en inhoud geven. De Rva is een ministeriële regeling en geen beleidsregel, waarvoor de inherente afwijkingsbevoegdheid ex artikel 4:84 van de Awb geldt. Dit artikel geldt nu juist niet ten aanzien van de Rva, zodat aan het COA geen zelfstandige beoordelingsruimte toekomt.

U heeft in uw brief van 12 april 2006 gewezen op de medische problematiek betreffende uw cliënt en u hebt hiertoe een brief van de RIAGG Hanzelaan en Timmerhuis overgelegd van 1 maart 2006. Daarnaast verklaart u dat uw cliënt op korte termijn een aanvraag zal indienen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in verband met deze medische noodzaak. Betreffende deze aanvraag merk ik nog op dat dit een reguliere aanvraag betreft. Deze aanvraag doet geen (nieuw) recht op opvang ontstaan. Immers, het recht op opvang is gekoppeld aan de (eerste) asielprocedure. Overigens wijs ik u er op dat ingevolge het Wijzigingsbericht Vreemdelingencirculaire (WBV) 2004 / 59 een vreemdeling die rechtmatig verblijf in Nederland heeft vanwege – veelal – een ingediende reguliere aanvraag, maar desalniettemin in dezelfde medische situatie verkeert als de vreemdeling die rechtmatig verwijderbaar is en ten aanzien van wie de Vreemdelingenpolitie heeft bepaald dat deze niet in staat is om te reizen, een beroep kan doen op de analoge situatie van artikel 64 Vw 2000. Dit beroep dient allereerst bij de IND te worden gedaan. De IND is immers de organisatie die dient vast te stellen of iemand al dan niet in staat is om te reizen en derhalve onder de analoge situatie van artikel 64 Vw 2000 valt. Van een dergelijk oordeel is thans niet gebleken.

Gezien het voorgaande concludeert het COA dat aan uw cliënt geen recht op opvang toekomt.

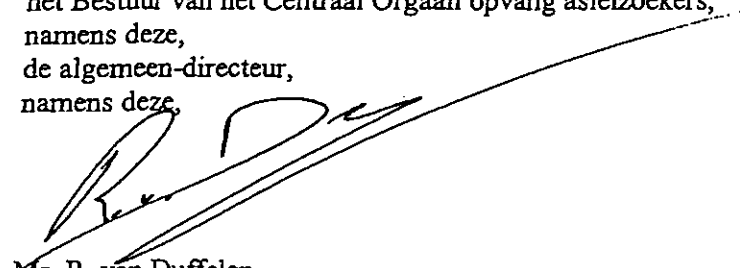
Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Rechtsmiddelen

U kunt tegen deze beslissing binnen 4 weken na de dag van verzending van dit besluit beroep aantekenen. Het beroepschrift dient u te richten aan:
Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem

Hoogachtend,

het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,
de algemeen-directeur,
namens deze,

Mr. R. van Duffelen

Senior Bedrijfsjurist Directie Beleid en Juridische Zaken

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/21895

V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. A.K.J. Plaisier, advocaat te Rotterdam,

tegen: het Centraal Orgaan opvang asielzoekers, verweerder,
gemachtigden mr. S.F. Leeuwin en mr. R. Snelleman.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op , bezit de Syrische nationaliteit. Bij brief van 12 april 2006 heeft eiser verweerder verzocht om opvang. Bij beslissing van 24 april 2006 heeft verweerder dat verzoek afgewezen.

2 Op 4 mei 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft op 25 januari 2007 een verweerschrift ingezonden.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 1 februari 2007. Eiser is ter zitting verschenen bij zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigden.

II Overwegingen

1.1 Artikel 3, eerste lid, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers 2005 en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005) bepaalt dat het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) zorg draagt voor de centrale opvang van asielzoekers door erin te voorzien dat aan die asielzoekers opvang wordt geboden in een opvangvoorziening.

1.2 Artikel 3, tweede lid, van de Rva 2005 bepaalt aan welke categorieën asielzoekers opvang wordt geboden.

1.3 Artikel 3, derde lid, onder f, van de Rva 2005, bepaalt dat de vreemdeling wiens uitzetting op grond van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) achterwege blijft, gelijk wordt gesteld met een asielzoeker zoals genoemd in artikel 3, tweede lid, van de Rva 2005.

1.4 Artikel 3, derde lid, onder g, van de Rva 2005 bepaalt dat de vreemdeling die rechtmatig in Nederland verblijft, als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder f of h, van de Vw 2000, en zich, naar het oordeel van Onze Minister, feitelijk in dezelfde situatie bevindt als bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000, gelijk wordt gesteld met een asielzoeker zoals genoemd in artikel 3, tweede lid, van de Rva 2005.

1.5 Artikel 4, derde lid, van de Rva 2005 bepaalt dat het enkele beroep op artikel 64 van de Vw 2000 dan wel het beroep op de daarmee gelijk te stellen feitelijke situatie, als bedoeld in artikel 3, derde lid, aanhef en onder g, van de Rva 2005, geen recht op opvang

AWB 06/21895

2

genereert.

2 Verweerder heeft aangevoerd dat eiser geen recht heeft op opvangvoorzieningen. Verweerder kan slechts opvang bieden aan de vreemdelingen die daar op grond van artikel 3 van de Rva 2005 voor in aanmerking komen. Nu eiser is uitgeprocedeed en niet door de Immigratie en Naturalisatiedienst is vastgesteld dat er sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000, valt eiser niet onder een in artikel 3 van de Rva 2005 genoemde categorie vreemdelingen aan wie opvang geboden kan worden door verweerder. De uitspraak van 15 augustus 2005 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (AWB 05/35840, NAV 2005, 231) is op onderhavige zaak niet van toepassing. Ook de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam van 23 juni 2005 (AWB 04/19516, NAV 2005/236) is in dit geval niet van toepassing. In beide gevallen gaat het om een verzoek tot continuering van opvang, terwijl in onderhavig beroep een afwijzing van een verzoek tot opvang aan de orde is. Tevens ging het in die zaken slechts om een voorlopig oordeel. Ten slotte wordt aangegeven dat verweerder een gebonden bevoegdheid heeft om op verzoeken tot opvang te beslissen.

3 Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Hij voert daartoe aan dat er sprake is van een medische noodsituatie. Voorts is er bij brief van 4 mei 2006 een beroep op artikel 64 van de Vw 2000 gedaan. Op dat verzoek is door de IND nog geen beslissing genomen. Op 25 januari 2007 heeft eiser een beroep fictief ingediend. Eiser verwijst naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam van 23 juni 2005 (NAV 2005/236). In die zaak mocht het verzoek om toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 in de opvang afgewacht worden. Ten slotte verwijst eiser naar een uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen van 15 augustus 2005 (NAV 2005, 231). Eiser ziet niet in wat het verschil is tussen een verzoek om continuering van de opvang en een verzoek om opvang.

4.1 De rechtbank overweegt het volgende.

4.2 Gelet op de gebonden bevoegdheid van verweerder is bij de beoordeling of eiser recht heeft op verstrekking van opvang door het COA, slechts van belang of eiser valt onder de categorie asielzoekers zoals omschreven in artikel 3, tweede lid, van de Rva 2005. De stelling van eiser dat verweerder ook buiten de Rva 2005 om opvang kan verschaffen, gelet op de uitspraken waarnaar eiser heeft verwezen, volgt de rechtbank gelet op de limitatieve opsomming van artikel 3 van de Rva 2005 niet. Daarbij overweegt de rechtbank dat in de door eiser aangehaalde uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam (kennelijk) door de gemachtigde van de Minister was medegedeeld dat de beslissing op een verzoek om analoge toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 in beginsel in de opvang mag worden afgewacht. Voorts stelt de rechtbank vast dat het in beide door eiser aangehaalde zaken ging om een verzoek om continuering van de opvang. In onderhavig geval is echter geen sprake van een verzoek om continuering van de opvang, maar van een verzoek om (hernieuwde) opvang. Eiser verblijft sinds november 2002 buiten opvang. Ten slotte stelt de rechtbank vast dat in de door eiser aangehaalde uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Groningen, is overwogen dat verweerder ook in staat was een "eigen" beoordeling te maken nu het verzoek gemotiveerd was, ondersteund werd door een medische verklaring en verweerder ook over relevante (en medische) stukken van de IND beschikte, hetgeen in onderhavige zaak niet het geval is.

AWB 06/21895

3

4.3. Eiser heeft aangevoerd dat op 4 mei 2006 een beroep is gedaan op artikel 64 van de Vw 2000. Dat dit verzoek is toegewezen is de rechtbank niet gebleken. Het enkele beroep op artikel 64 van de Vw 2000 levert, gelet op artikel 4, vierde lid, van de Rva 2005, geen recht op opvang op.

4.4 Voor zover eiser met de stelling dat opvang noodzakelijk is, heeft willen betogen dat er sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 3, derde lid, onder g, van de Rva 2005, overweegt de rechtbank als volgt. Om een geslaagd beroep op artikel 3, derde lid, onder g, van de Rva 2005 te kunnen doen, dient eiser vooraleerst rechtmatig verblijf in Nederland te hebben op grond van artikel 8, aanhef en onder f of h, van de Vw 2000. Van rechtmatig verblijf op die gronden is echter niet gebleken.

5 Nu niet is gebleken dat eiser is aan te merken als een asielzoeker of een daarmee gelijkgestelde vreemdeling als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Rva 2005, is de rechtbank van oordeel dat verweerder op juiste gronden de aanvraag van eiser heeft afgewezen.

6 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/21895

4

III Beslissing

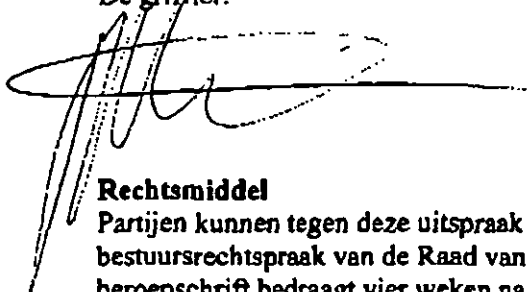
De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

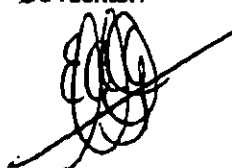
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.A. Poppe-Gielesen, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 9 maart 2007, in tegenwoordigheid van mr. M. Winius, griffier.

De griffier:

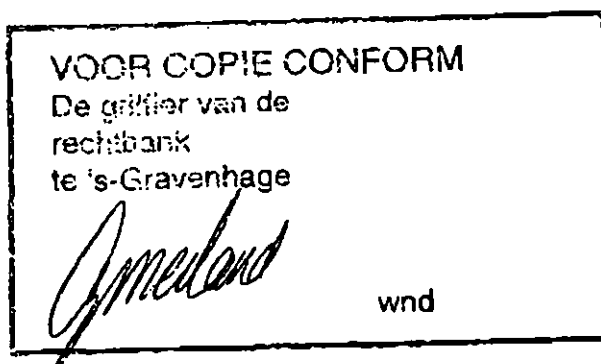

De rechter:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: 13 MRT 2007

RIETBERGEN & PARTNERS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

BEZOEK- EN CORRESPONDENTIEADRES:

 HALFROND 86 TEL: (010) 411 12 80
 3071 PP ROTTERDAM FAX: (010) 413 17 37

 LET OP: 11/04/2007
 NIEUW ADRES:
 HALFROND 86, 3071 PP ROTTERDAM
 (telefoon- en faxn. ongewijzigd)

 MR A.P. VAN ELSWIJK
 MR A.K.J. PLAISIER
 MR MARIOLEIN P.G. RIETBERGEN
 MR JOYCE A. SMITS
 MR MONIQUE M. POLMAN
 MR J. VAN DEN ENDE

 MR S. BROEKZITTER-NIEUWLAND
 (JURIDISCH MEDEWERKSTER)

 MR B.B. RIETBERGEN
 (ADVISEUR)

FAXBERICHT

 Afdeling Rechtspraak van de
 Raad van State
 Hoger Beroep/Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG
 Fax nr.: 070.365.13.80

Rotterdam, 4 april 2007

Inzake: /COA

Onze ref.: AP/YT/11067

Uw ref.:

email: plaisier@rpadvocaten.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
C 1981	- 4 APR. 2007
ZAAK: 023 17	
AAN: V1	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op [] in het bezit van de Syrische nationaliteit, verblijvende te [] te dezer zake uitdrukkelijk domicilie gekozen hebbende te Rotterdam aan de Goudsesingel 84 ten kantore van de advocaat en procureur mr A.K.J. Plaisier, die in gevolge artikel 70 eerste lid van de Vreemdelingenwet 2000 bepaaldelijk is gevolmachtigd het hoger beroep in te stellen.

Appellant komen in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Rotterdam van 9 maart 2007, verzonden op 13 maart 2007, met kenmerk AWB 06/21895 (productie 1).

GRIEF I

Ten onrechte overweegt de rechtbank in punt 4.4 dat appellant, om een geslaagd beroep te doen op artikel 3, derde lid, onder g, van de RvA 2005, vooral eerst rechtsmatig verblijf in Nederland dient te hebben op grond van artikel 8, aanhef en onder f of h, van de Vreemdelingenwet 2000, van welke rechtsmatig verblijf niet zou zijn gebleken.

Toelichting

Appellant heeft op 16 juni 2004 bij de betrokken minister aandacht gevraagd voor zijn schrijnende situatie en verzocht gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid.

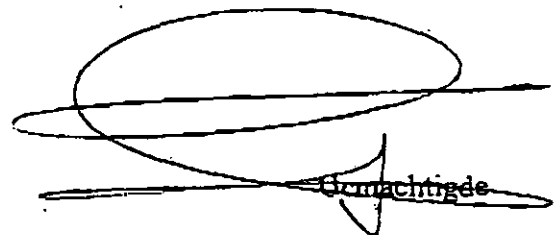
Appellant heeft op 21 februari 2006 bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig nemen van de beslissing op de brief van 16 juni 2004.

Bij brief van 24 mei 2006, welke brief hierbij als (productie 2) wordt overgelegd, wordt zijdens de minister aan appellant medegedeeld dat onder verwijzing naar de uitspraak van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 19 november 2004, de brief van 16 juni 2004 wordt beschouwd als een aanvraag.

In dezelfde brief wordt zijdens de minister aan appellant medegedeeld dat hij in afwachting van de verdere uitkomst van deze aanvraag rechtmatig verblijf in Nederland heeft en uitzetting niet aan de orde is.

In het licht van dit laatste stelt appellant dat de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Rotterdam in haar beslissing van 9 maart 2007 ten onrechte heeft overwogen dat niet zou zijn gebleken dat appellant een rechtmatig verblijf in Nederland heeft op grond van artikel 8, aanhef en onder f of h van de Vreemdelingenwet 2000.

WESHALVE wordt verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren althans een beslissing te nemen die u in goede justitie zal vernemen te behoren.
Kosten rechtens.

Gemachtigde